ꝯficiunt talis cōfeſſio nō ꝓficit ad ſalutē
Hoc pꝫ ex eo. q2 eſt vnus caſus de qua
tuor caſibꝫ: in q̄bus iterāda eſt cōfeſſio.
hoc quere. 4. P. X ¶ Decimi ſūt
qui vero penitent. ⁊ quoꝝ pnia eſt ſalu/
bris ⁊ ꝓficua. ⁊ ſunt illi qui dolent d̄ oi/
bus pcc̄is ſuis ⁊ cōfitent̄ oīa pcc̄a ſua
pure ⁊ integre in quibꝫ recognoſcūt ſe de
liquiſſe. ⁊ habent firmū ꝓpoſitū amplꝰ
nunq̄ꝫ velle peccare: ⁊ parati ſunt ſatiſfa
cere ẜm cōſilium ſui cōfeſſoris ẜm ſuam
poſſibilitatē. Et qui iſta habent illi re/
miſſionē pcc̄oꝝ ſuoꝝ conſequunt̄ etſi tot
pcc̄a cōmiſiſſent ꝙ ſunt gutte ī mari. q2
miſcōia dei ſup oīa opa eiꝰ. Exempluz
Nobilis quidā peccauit cū filia ꝓpria. ⁊
cōpūctus in quodā ẜmōe acceſſit ad ar
chiepm quendā in frācia. ⁊ cōfeſſus eſt
cū magna cōtritōe. ⁊ queſiuit ab epiſco/
po vtrū poſſibile eſſet adhuc gratiā ⁊ mi
ſericordiam poſſe conſequi a deo. Re/
ſpondit epiſcopus ꝙ ſic. ſi ſaltez ſatiſfa/
cere vellet. quia dei miſericordia eſt infi/
nita. Et ille dixit ſe paratum eſſe ad ſa/
tiſfactionem ẜm poſſibilitatem. Et ipſe
iniūxit ſibi ſeptennē penitentiaz. Qui no
bilis gemens. ex intima compunctione
petiuit ſibi iniungi maiorem penitenti/
am dicens. ꝙ ſi vſq3 ad nouiſſimum diē
peniteret: non eſſet ſibi nimium pro tan
tis peccatis. Tunc ep̄s videns ſuaz inti
mam cordis contritionem. diminuit ſibi
illos ſeptem annos. ⁊ iniunxit ſibi ſoluz
tres dies in pane ⁊ i aqua. Et ille iterū
plus gemens dixit. domine: quid facitꝫ
Ego petiui penitentiam maiorē. ⁊ vos
imponitis mihi minorem. ⁊ etiam qua/
ſi nullam ꝓ tam magnis peccatis q̄ cō/
tra deum commiſi. Tunc ep̄s cernēs ſu
am maximam contritionem cordis iiun
xit ei niſi vnum pat̄ noſter. Tūc ille ma
xime gemens: ⁊ ſic gemendo expirauit.
Et credendum eſt: ꝙ iſta intima cor/
dis contritio deleuit ſibi penam ⁊ culpā
⁊ ꝙ ſtatim ſine purgatorio ad celū euo/
lauit.

¶ De ſacramento
euchariſtie. A

Caro mea vere eſt cibus. et ſan/
guis meus vere eſt potus. In q̄
bus verbis fit mentio de ſacra/
mēto euchariſtie. qd̄ eſt quartū ſacrm̄ in
ordine. Unde hic querit̄: qualit̄ xp̄s ſit
in hoc ſacro. Rn̄deo ẜm Tho. i. 4. di.
x. Xp̄s idē qui de ꝟgine natꝰ ⁊ ꝓ nob̄
paſſus continet̄ in hoc ſacramēto. Itez
querit̄ quot modis hoc ſacrm̄ ſumitur.
Reſpondeo ꝙ triplicit̄ ſumitur Primo
ſpiritualit̄ tm̄ vt qui accipiunt rez ſacra/
menti. i. gr̄am ⁊ non ſacramentū. Und̄
Augꝰ. Crede ⁊ manducaſti. Sed que/
rit̄ qui iſti ſunt qui iſtud ſacramentū ſic
ſpūalit̄ accipiunt. Reſpondeo ꝙ ſūt q̄/
tuor genera hoīm. ¶ Primi qui ī īfirmi
tate cōſtituti ſunt ſic ꝙ non retinēt cibū:
⁊ tamen ex toto corde deſiderant hoc ſa/
cramētum. ⁊ tamen ꝓpt̄ infirmitatem et
vomitū nō preſumūt ſumere. Et iſti mā
ducāt ſpūalit̄. i. gr̄am ſacri pcipiūt ꝑ de
ſiderium qd̄ habēt ad ſacrm̄. ⁊ tales nl̄
lo mō debent ſumere ſacrm̄ qui ſic infir/
mi ſunt. ꝙ cibū nullo modo retinere poſ
ſunt. quia ſufficit eis illa ſpūalis mādu/
catio. Un̄ exemplū. Quidā btūs deuo
tōem magnā in ſacro altaris hn̄s oī die
ſi aliq̄ mō potuit integrā miſſaz audiuit
Cū mori deberet. ⁊ ꝓpt̄ vomitū cōicare
nō poſſet. ⁊ de h̄ multū dolēs petijt ſibi
latꝰ ſuū lauari. ⁊ in pāno mūdiſſimo cor
pus xp̄i ſupponit. Quo fctō. pannꝰ pau
latim corpi xp̄i ceſſit: ⁊ mox vt corpꝰ chr̄i
nudā carnē illiꝰ hoīs tetigit vſq3 ad cor
cūctis videntibꝫ penetrauit. ¶ Scōi ſūtꝫ
q̄ prepauerūt ſe ad hoc ſacrm̄ ẜm ſuum
poſſe: ⁊ ſacerdos denegat eis. ⁊ etiaz ipī
humilit̄ petūt ⁊ deſiderāt h̄ ſacrm̄. ⁊ ſic
ex obediētia ſacdotꝫ abſtinēt a ſacramē
tali pceptōe iſtiꝰ ſacri. Iſti etiā vt puto
ſpūalit̄ ſumūt. Ergo patient̄ ferre dn̄t
tales ſi hoc ſacrm̄ eis non ad libitū por/
rigit̄. ¶ Tertij ſūt qui in agone conſtitu
ti libent̄ vellent ꝯfiteri ⁊ cōicare: ⁊ ſacer/

dotē habere n̄ pn̄t. ſi tales ī tali ꝓpoſito
ꝛ ꝯtritōe decedūt. ſpūalit̄ cōmunicaue/
rūt ꝓpt̄ ꝯtritōem quā habēt de pccīs. ꝛ
deſideriū qḋ hn̄t ad ſacr̄m. Sciendū ꝙ
ds q̄n̄qꝫ ꝑmittit ſuꝑ aliquos vt ſubita/
nea morte moriant̄ ſine ꝯtritiōe ꝛ ſacra/
mētis. vt cōiter illis ꝯtingit. q̇ ꝑentes ī/
honorāt. vl̄ etiā q̇ alias enormit̄ contra
deū delinquunt: non ex ignorātia vl̄ in/
firmitate. ꝫ ex certa malicia. vt vſurarij.
adulteri. luſores blaſphematores. et ſic
de alijs. Quarti ſunt. q̇ ex puro corde
do fuiunt. ꝛ cū magno deſiderio hoc ſa
cramētū appetunt. attn̄ ex hūilitate ꝛ re/
uerētia ſacramēti nō audēt ad hoc ſacra
mētū accedere. Et ſic oī die quilibꝫ hō
q̇ hꝫ magnā affectōem ꝛ deuotiōem ad
ſacr̄m pt̄ ſic ſpūalit̄ cōmunicare. Vnḋ
Aug⁹. Crede ꝛ mādicaſti. Et tales q̄n̄
qꝫ qui ſic cum tā magno deſiderio ꝛ af/
fectione audiūt miſſam maiorē gr̄am in
terdū poſſunt ꝯſequi q̄ȝ ipē ſacerdos ce/
lebrās ipām miſſam. qꝛ ſacerdotes non
ſūt ſemꝑ bn̄ diſpoſiti. ꝫ quādoqꝫ diſtra/
cti ꝛ indeuoti.

¶ Qui indigne cōmunicāt.

Secundo ſumit̄ hoc ſacr̄m tātuꝫ
ſacramentalit̄ vt communicans
in pccō mortali. ſic iudas cōmu
nicauit. Et q̄ȝuis tales pccōres verꝫ ſa/
cr̄m ſumunt: non tn̄ fructum ſacramenti
percipiunt: immo ſeptē magna pericl̄a
incurrūt. Primo qꝛ tales homicide xp̄i
ſunt. Vn̄. i. Cor. xi. Quicunqꝫ mādu
cauerit panē. vel biberit calicē dn̄i indi/
gne: re⁹ erit corporis ꝛ ſanguinis domi/
ni. Vn̄ Ambro. Qui indigne chr̄m ſu/
mit: idem eſt: ac ſi ipm̄ interficiat. Vn/
de dicit Wilhel. lugdun̄. Si quis ſciret
qui fidē haberet: ſe ſemel chr̄m crucifi/
xiſſe: ipē vellet nudis pedibꝫ toto tp̄e vi/
te ſue pn̄iam agere. Quid ergo deberēt
illi facere qui totiens indigne cōmunica
uerūt. ꝛ peccatū ſimile illi peccato totiēs
cōmiſerūt. Vn̄ Greg⁹. Magis peccat
qui ſp̄nit regnātem in celo: q̄ȝ qui cruci/
fixit degentē in t̄ra. Scḋo tales q̄n̄qꝫ
puniunt̄ in corpore. qꝛ interdū infirmā
tur poſt indignā cōmunionē. Vn̄ apl̄s
ꝑ. Cor. xi. Ideo inter vos multi infir/
mi ꝛ imbecilles. ꝛ in ſignū hui⁹ poſt paſ/
cha tales īdigne cōmunicātes tā diuer/
ſis infirmitatibus a dō plagant̄. immo
qḋ maius eſt poſt indignā cōionem q̄n/
doqꝫ morte ſubitania moriunt̄. Vn̄ legi
tur ꝙ quidā ſacerdos ꝓhibuit quendā
peccatorem a cōione. q̇ cōfuſione huma
na ductus acceſſit ad communionē cū
ceteris hoibꝫ. Et q̄ȝ cito corpus ad inq̇/
natū os ſuū accepit. tam cito infelicē ani
mā ſuā reddidit. ꝛ expirauit morte ſubi
tanea corā omi pp̄lo. Tertio tales peio
res ſūt iudeis. Primo in hoc ꝙ iudei ig
norant̄ chr̄m crucifixerunt. Vnḋ apl̄s
ꝑ. Cor. ij. Si cognouiſſent nunq̄ȝ dn̄ꝫ
gl̄ie crucifixiſſent. Sed iſti xp̄iani indi/
gne cōicantes peccāt ſcient̄. qꝛ credunt
ibi eſſe creatorē ſuū ihm̄ xp̄m marie filiū
Et q̄nto grauius ē peccare ſcient̄ q̄ȝ igno/
rant̄. tāto peiores ſunt indigne cōicātes
ipis iudeis. Et in ſignū hui⁹ xp̄s nō pt̄
ꝓ talibꝫ orare pr̄em ſuū ſicut orauit pro
iudeis dicēs. Pat̄ ignoſce illis qꝛ neſci/
unt qḋ faciūt: Scḋo qꝛ ꝯtumelia cruci
fixionis chr̄o tātū ſemel a iudeis ē illata
Ab īdigne ꝯmunicātibꝫ āt totiēs q̄tiēs
indigne ſcient̄ ad ſacr̄m acceſſerit. Vn̄
apl̄s. Hebreo. 6: Rurſū crucifigētes fi
liū dei. ¶ Quarto qꝛ tales iudiciuꝫ ſibi
mādūcāt ꝛ bibūt. Et ſic conſequent̄ in
cidūt in illā ſententiā quā dn̄s dictur⁹ ē
in extremo iudicio ad illos qui a ſiniſtrꝭ
eius erunt. Ite maledicti in ignē et̄nuꝫ.
Quinto tales indigne communicātes
ſimiles ſunt iude: ꝛ eis cōtinget vt iude.
de quo legitur ꝙ ſathanas in eū introi/
uit ꝛ chriſtū tradidit ꝛ deſperauit. ꝛ poſt
modum ſeipm̄ ſuſpendit. Sic indigne
cōmunicātes incidunt in maiorē pote/
ſtatem diaboli q̄ȝ antea fuerunt. Secū/
do iudas chriſtū tradidit ꝛ iudeis vēdi/
dit: ſed indigne cōmunicās peius facit.

Vñ Remigi⁹ ſup illō Math. Ve illi
ꝑ quē fili⁹ hoīs tradet. ve tradētib⁹ xp̄z
ad crucifigendū. ſ; ve cū maligna ꝯſcien
tia ſub ſacro ſumētib⁹ illū. Et ſi non tra
dunt iudeis ad crucifigēdū tradunt tñ
ip̄m membris inimici ꝯſumēdū. Vnō
etiā Aug⁹. Mag; peccāt tradētes xp̄z
peccatoꝝ mēbris q̄; q̄ tradiderunt eum
crucifixorib⁹ iudeis Ergo xp̄s p̄t dicere
ſm Greg; . de q̄libet ſumēte corp⁹ ſuū
indigne ſicut dixit de iuda. Verūtamē
man⁹ tradētis me mecū ē in mēſa. Sic
iudas tradidit xp̄m ꝑſecutorib⁹ Sic ſu
mens corp⁹ xp̄i indigne tradit illū q̄ntū
in ſe eſt demonib⁹. dū ponit illū in locū
q̄ eſt demonū. Sexto. q2 eſt magna ing̃
titudo q̄ ibi cōmittit. nā in ſacramēto il
lo mors dñi figurat quā ꝑ hoīb⁹ ſuſti/
nuit. Vñ apl̄s. i. Coꝝ. xi. Quotieſcun
q̄; mādūcabitis panē hūc z calicē bibe/
tis. mortē dñi annūciabitis zc̄. Unde
etiā chriſtus quādo hoc ſacramētū in/
ſtituit: dixit: hoc facite in meā cōmemo/
rationem. Magna vero ingratitudo ē
ei contumeliā inferre. z ei⁹ vulnera reno
uare quē recordat mortuū ꝑ ſuo amore
z ſalute. Unde dñs poteſt dicere indi/
gne cōmunicātibus dictū ps̄. Sup do
lorē vulneꝝ meoꝝ addiderunt. Itē ma
gna igratitudo ē q̄ ibi venit diuina ma
ieſtas viſitare hoīez in ſacro altari. z hoc
cū plenitudīe cariſmatū z gr̃aꝝ Vñ illō
ſacramentū vocatur eucbariſtia. id ē bo
na gratia. Et miſer homo non timet cō
tumeliā ei inferre quē ꝑ poſſe debuit ho
norare Satis ammirare poſſum⁹ i hac
parte diuinā bonitatē z humanā per/
uerſitatem. Unde. ps̄. Quid eſt homo
quia magnificas eū. Et etiam bene p̄t
dici de domino ieſu chriſto illud. Eccl̄i.
xxix. Paſcet ſc; cū corꝑe ꝓprio z potabit
cū ſanguine ſuo precioſo ingratos. z ad
hu camara audiet. Septimo. q2 tales
indigne cōmunicātes infeliciores viden
tur eſſe ceteris peccatorib⁹. Ipſū enim
ſūmū bonū eſt eis noxiū. z ex ipſa medi/
cina infirmant. z ex ip̄a vita moriuntur
Quia ſicut ex illo ſacramēto digne com
municātes acq̇rūt ſibi vitā eternā. Vñ
Joh. vi. Qui mādūcat hūc panē viuet
in eternū. Sic ex eodē ſacramēto indig
ne cōicantes incurrūt eternā damnatio
nem. Vñ Chriſ. ſup Johem. Sicut
corꝑalis cibus cū ventrē inuenerit a di/
uerſis humorib⁹ occupatū: amplius le/
dit. magis nocet naturā z nullū preſtat
auxiliū. ita ſp̄ualis cibus ſi aliquē reꝑpe
rit malignitate pollutū magis eū ꝑdit
nō ſua natura: ſ; accipiētis vicio ¶ C
Vñ ſciendū q̄ q̄libet cū deuotōe z reue
rentia z timore ad hoc ſacramentū deb;
accedere Et ad hoc incitāt nos diuerſa
exēpla ſacre ſcripture. Nā btūs Johes
bap. in vtero mr̄is ſanctificat⁹ a pueri/
cia in heremo ꝯuerſatus inuitat⁹ a dño
vt eū baptiſaret: timuit tāgere verticē
dn̄i. Vñ cantat eccl̄ia. Baptiſta cōtre
muit z nō audet tāgere ſanctū dei verti
cem. ſ; clamat cū tremore. ſcifica me ſal/
uator. Quāto magis nos timere debe/
mus cū corp⁹ xp̄i verū ſumim⁹. ex q̄ Jo
hānes intantū timuit verticē dñi tange
re: q̄ tante ſanctitatis fuit q̄ xp̄s de eo in
euāgelio teſtimoniū ꝑhibuit dicēs. In
ter natos mulieꝝ nō ſurrexit maior iohe
baptiſta. Item btūs Marc⁹ ſibi abſci/
dit pollicē vt ineptus eſſet ſacerdotio.
tātum eīn reuerebat corꝑis dn̄i ꝯfectio
nem. Item q̄dam ſenior inter heremi/
tas cū ab illis eligeret in ſacerdotē. z ab
ep̄o eſſ; ordinatus: ait. Licet ego ſacer/
dos ſim ordinatus: tñ in vita mea nūq̄;
ꝯficiam: reputās ſe indignū ꝯficere cor/
pus xp̄i. Et legit Math. viij. q̄ centu/
rio dixit xp̄o dicenti ei. Ego veniā z cu/
rabo puerū tuū. Dñe nō ſum dign⁹ vt
intres ſub tectū meū. Sic q̄libet cū vēa
humilitate z reuerētia ad hoc ſacramen
tū accedere deb; cogitādo ſic. O deus
ad illud venerabile ſacramētū nō ſuffice
rent mille āni ad p̄paratōem ꝯdignam
q̄nto magis ego miſer indign⁹ ſū q̄ pec

co quotidie. ꝛ h eū imp̄parat⁹ accedo q̄ꝫ
uis ē m nō ſū dign⁹. tū bn̄ ſū neceſſarius
hac ſalubri medicina. Vn̄ Amb. Qui
vuln⁹ hꝫ: medicinā reqrat. vulnus ē qꝛ
ſub pcc̄o ſum⁹. medicina ē celeſte ꝛ vene
rabile ſacr̄m.

¶ Fruct⁹ digne cōmunicantiū.

Tertio ſumiꝶ ſacramētaliꝶ ꝛ ſpūa/
liꝶ. vt qui in gratia accedunt ꝛ di
gne communicāt. Quātū aūt bo
nū ſit digne ſe preparare ad pcipiendū ſa/
cramētuꝫ eucharistie poſſum⁹ elicere ex
his pticulis que ibi ſumunꝶ i hoc ſacr̄o
Pro quo ſciendum ꝙ qn̄ corp⁹ xp̄i acci/
pis hō tūc ſumis q̄nqꝫ ptes. Prima eſt
ip̄m corp⁹ q̄ ō ſumpſit ō virgine q̄ ō ſpi/
ritus ſanct⁹ de puriſſimo ſanguine marie
formauit. Scd̄a ē ſanguis ip̄ius queꝫ
fudit in cruce. Tercia eſt ip̄a aīa quam
paꝶ miſit ō corde ſuo in vterū virginis.
Quarta eſt vita cū corpe. Quinta eſt in
effabil' deitas. ¶ In p̄mis qn̄ accipis
corp⁹ xp̄i: efficieris particeps oīm bono
rum que chriſt⁹ opatus eſt in vita ſua ie
iunando. p̄dicando. diſcurrēdo. orādo.
largiendo. vigilando. ꝛ ſic de alijs. In/
ſup toti⁹ meriti paſſionis xp̄i. Nā ſctūs
Tho. de aq̄no ōt. ꝙ in qualibꝫ miſſa i
uenitur oīs fructus ꝛ vtilitas quaꝫ chri
ſtus i die paraſceues opat⁹ eſt in cruce.
ꝛ cū morte ſua. Et eandē gratiam ꝛ fru/
ctum quilibet deuotus qui digne com/
municat percipit Itē accipis ibi in hoc
ſacramento participationes omniū me/
ritorum totius eccleſie ꝛ ſanctorum i ce/
lo. Unde hoc verificetur in nobiſ quod
chriſtus in euangelio dicit. Alij labora
uerūt: ꝛ vos in labores eorum introiſtis
Hinc eſt ꝙ i ſymbolo catholice fidei di
cimus. Credo ſanctorum communio/
nem. Unde Albertus magn⁹. Per ve/
rum corpus chriſti oēs nos omib⁹ chri/
ſti gratijs ꝛ omniū fidelium cōmunica/
mus ꝓpter quod ꝛ iam communio diciꝶ
Ido autem omnium bonorum chriſti
ꝛ omnium ſanctoꝝ facit nos communi/
care. vt ſi quid deficit in ſingulis ex oīm
ſanctoꝝ abūdātia ſuppleaꝶ. Ibi in hoc
ſacramēto habemus virtutes patriar/
charū. reuelatōes ꝛ illuminatōes ꝓphe
tarum. dignitates apl'orum. victorias
martyrum. ſanctitatem ꝯfeſſorū. mūdi/
cias virginū. charitatem angeloꝝ. ꝛ cō/
ſequenter bona ꝛ merita oīm electorum
que om̄ia a chriſto in corpus eius myſti
cum fluxerunt. ꝛ de quolibet in quemli
bet p̱ charitatem ſpūſſancti gratia redū
dat. Unde ieſus chriſtus p̄t dicere ad
quēlibꝫ digne ꝯmunicātem illud Gen̄.
xxx. quod Jacob ad laban dixit. Mo/
dicū habuiſti anteq̄ꝫ venirē ad te: ꝛ nūc
diues effect⁹ es: bn̄dixitqꝫ tibi dn̄s ad
introitū meum. Secūdo cū accipis ſan
guinem mūdaberis a peccatis. Unde
Hebreoꝝ. x. Sanguis xp̄i emūdabit
conſciam noſtrā ab operibus mortuis
ad ſeruiendū deo viuenti. Quia ſi ſan/
guis hircoꝝ ꝛ vituloꝝ in veteri lege iu/
deos mūdauit. q̄nto mag' ſanguis xp̄i
q̄ effuſus eſt ꝓ peccatis noſtris emūda/
bit animas noſtras quāto eſt maior tā/
to p̄cioſior ꝛ charior. ¶ Queriꝶ
vtrū p̱ hoc ſacramentū deleanꝶ venialia
Rn̄deo ſm̄ Tho. in. iiij. di. xij. ſic. Nō
tū oportet. ꙗ oīa venialia deleanꝶ. ꝫ ſm̄
mēſuram deuotōis. poſſet tamē tantus
eſſe feruor ꙗ om̄ia venialia deleret. Itē
queriꝶ. vtrū p̱ hoc ſacramentū deleanꝶ
mortalia. Reſpondeo ſm̄ Tho. vbi ſu
pra. Nō delet mortalia niſi oblita. Vn̄
ꙗ ōr ablutio ſcelerum dupl'r pōt intelli
gi. Vel ꙗ diciꝶ ſic crimīa abluere in q̄n
tuꝫ ea impedit. Vel de his que nō ſunt
in hoīs ꝯſcientia vel mēoria. Q; p̱ hoc
ſacramētum. ſ. ſumendo ſanguinem xp̄i
peccata deleanꝶ oſtendit Chriſ. dicēs.
Honorabilis ſanguis xp̄i ſi cum bona
volūtate ſumitur egritudinē extinguere
poterit. Ambro. Debeo illud ſemp̱ ac/
cipe vt mihi ſemp̱ peccata dimittantur.
Unde etiam Bern̄. Euchariſtie ſacra
mentū potens eſt peccata ꝯſumere. de/

bellare obuias poteſtates. ⁊ īferre celis
animas reuertẽtes de terra. Nota ꝙ vi
num quod datur cõicantibꝫ nõ eſt vinũ
ↄſecratum ſed eſt vinuꝫ purũ. q꞉ ſecula/
res ſolũmodo ſub ſpẽ panis recipiũt ve
rum ⁊ totuꝫ xp̃m ſm corpus ⁊ aĩam ⁊
deitatem. Sꝫ ſacerdotes in miſſis reci/
piunt ſub ſpecie panis ⁊ ſub ſpecie vini
Qũo aũt xp̃s ſit integraliter ſub ſpecie
vini in calice. ⁊ qualiter calix adorãdus
ſit de hoc quere. i. S. ¶ Tertio qñ ac/
cipis aĩam xp̃i tũc accipis pignus eter/
ne vite: ſi ſic in tali ſtatu decedis. Vnd̃
canit̃ de hoc ſacramẽto Et future glorie
nobis pignus datur: q꞉ hoc ſacramẽtũ
dat vitam gr̃e in p̃nti. Johis. vi. Qui
manducat me ipe viuet ꝓpter me. Et
in futuro dat vitam glorie. Vñ Johis
ſexto. Qui manducat meã carnem ⁊ bi
bit meũ ſanguinem habꝫ vitam eternã
¶ Quarto ibi accipis ſpm̃ chriſti id eſt
vitam xp̃i. Et accipiendo ſic vitam cuꝫ
corpe mutaberis in deum ſicut cibus ⁊
potus mutat̃ in te. Vñ vox diuina ad
Auguſtinũ dixit Nõ tu me mutabis in
te. ſꝫ tu mutaberis in me. Sic xp̃s dicit
cuilibet digne ↄmunicãti. nõ tu me mu
tabis in te ⁊c̃. Quia q̇cquid deus eſt ex
natura hoc homo fit per grãm q̇ digne
ↄmunicat. Cum aũt deus habeat po/
tentiam infinitam: ⁊ ſapientiã eternam
et immẽſam bonitatem. Ex eius potẽ/
tia homini in hoc ſacramẽto cõmunica
ta erit homo potẽtioꝛ tam ad operãdũ
ꝙ̃ ad impetrandũ. Ex eius ſapiẽtia effi
citur homo ſapiẽtioꝛ ad dilectõem boni
et refutatõnem mali. Ex eius bonitate
homo fit magis pius ⁊ charitatiuus et
pacificus. ¶ Quinto recipiendo eiꝰ bo
nitatem anima hoĩs implebitur gratia
et dulcedine. q꞉ nihil poteſt aĩam hoĩs
ſatiare niſi ſolus deus. Vñ Berñ. Ad
himaginem quippe dei facta eſt aĩa rõ/
nalis. ceterꝫ oĩbꝫ occupari p̃t. īpleri non
p̃t. Capax eñ dei ẽ. ⁊ q̇cq̇d deo minus
ẽ nõ eã īplebit. Vñ p̃s. Satiaboꝛ cum

apparuerit gl'a tua. Vn exẽplũ legit̃ in
libro de donis: ꝙ quidam ſanctus ep̃s
in feſto paſce dominum rogauit vt ſibi
reuelaret merita tunc ↄmunicãtiuꝫ. Et
dominus oſtendit ei ꝙ vidit aliquos q̃/
ſi picem nigros. alios vero vt ferrũ igni
tos. alios vero ſanguinolẽtos: ceteros
vero ad inſtar ſolis fulgidos. Reſpon/
dit ei angelus dñi. Nigri ſunt luxurioſi
et ſupbi. igniti auari. ſanguinolẽti iracũ
di ⁊ blaſphemi. qui om̃es indigni acceſ/
ſerunt. ꝙ̃uis ſint ↄtriti ⁊ ↄfeſſi tamẽ nõ
habent firmũ ꝓpoſitũ in futurũ abſtinẽ
di. Ceteri vero qui ſunt lucidi ſunt iſti q̇
acceſſerunt digne cum ꝓpoſito firmo ab
ſtinendi ⁊ emẽdandi vitam ſuam

Sequitur de sa-cramento extreme vnctionis.

¶ A

QVintũ ſacramentũ eſt extre/
ma vnctio. Materia aũt huiꝰ
ſacramenti eſt oleum oliue ab
ep̃o ↄſecratũ. ⁊ tale oleũ ⁊ hu
ius ↄſecratio ſunt de neccitate huiꝰ ſacra
mẽti. Forma aũt huius ſacramenti ſm
Tho. eſt oro̅ dep̃catia dicẽdo. Ⲣ iſtam
vnctõeꝫ ⁊ ſuã piĩſſimã miſcõiam ĩdulge
at tibi dñs q̇cq̇d deliq̇ſti Ⲣ viſuꝫ Querit̃
tur. q̇bꝫ ↄferẽda eſt extrema vnctio. Rñ
deo ſm Petꝝ de tharẽ. nõ niſi adultꝭ in
firmis in p̃iculo mortꝭ ↄſtitutꝭ ex ipa in
firmitate. Vñ nec dat̃ eũtibꝫ ad belluꝫ.
nec nauigãtibꝫ aut his q̇ mox occidẽdi
ſtꝭ. q꞉ tal' moꝛs nõ ĩminet ex defectu na
ture. ſꝫ ex euẽtu fortune Puerꝭãt nõ dat̃
q꞉ nõ hñt ĩfirmitateꝫ ſp̃ualem ↄtractã a
pctõ mortali actuali: nec diſpõem deuo
tõis hr̃e p̃nt ad h̃ ſacramẽtũ. nec etꝭ da
tur naturalr̃ ſtultꝭ ¶ Querit̃ vtꝝ extrẽa
vnctio debeat dari freneticꝭ ⁊ amẽtibꝫ.
Rñdeo ſm Petꝝ de tha. ſi in ſana mẽ/
te ↄſtituti nõ petierint nõ dꝫ dari. ſi ve/
ro petierint dari debet. Tñ ad hoc ad/
uertendũ eſt ſm Tho. ꝙ illis furioſis ⁊
amẽtibꝫ p̃cipue dari nõ dꝫ q̇ poſſent il/